

Aanvullend advies Wijzigingswet Financiële markten 2018

Dit document bevat de alternatieve tekst van het origineel. Dit document is bedoeld voor mensen met een visuele beperking, zoals slechtzienden en blinden.

Brief aan De Minister van Financiën
ir. J.R.V.A. Dijsselbloem
Postbus 20201
2500 EE DEN HAAG

Datum: 14 oktober 2016
Email: voorlichting@rechtspraak.nl
Telefoonnummer: 088-36113317

Inhoud van de brief

Geachte heer Dijsselbloem,

Bij brief van 22 september jl. bracht de Raad voor de rechtspraak advies uit over artikel 23a van het wetsvoorstel Wijzigingswet Financiële Markten 2018. In die brief stemde de Raad in met het voorstel om de behandeling van de in artikel 23a WFT gedefinieerde zaken bij wet te concentreren bij de rechtbank Amsterdam.

Na het uitbrengen van het advies is mij gebleken dat de al langer levende verschillen van inzicht bij de gerechten over de strekking en reikwijdte van artikel 23a nog steeds bestaan. Deze verschillen van inzicht waren destijds, ten tijde van de parlementaire behandeling van het wetsvoorstel Wijzigingswet Financiële Markten 2015, al mede reden voor het 'on hold' zetten van deze bepaling.

De achtergrond van art. 23a WFT is gelegen in de gedachte dat het uit een oogpunt van specialisatie goed zou zijn weinig voorkomende en zeer specialistische zaken op het gebied van het bank- en effectenrecht te concentreren bij één rechtbank en daarmee ook bij één gerechtshof. Dit is geheel in lijn met het in het algemeen bij advisering over voorstellen tot concentratie van rechtspraak bij wet door de Raad gehanteerde *toetsingskader wettelijke concentratie*. In aantallen uitgedrukt, gaat het dan om een aantal in de orde van grootte van 100 zaken.

Bij de redactie van de bepaling is dan ook gezocht naar een zodanige afbakening dat dit doel - passen in het toetsingskader wettelijke concentratie - zou worden bereikt. Reeds in 2014 rezen er vragen, of dit was gelukt. Intern waren de meningen verdeeld. Er was verschil van mening over de vraag, welke zaken wel en niet onder de omschrijving vallen en bovendien waren er geen cijfers van zaaksaantallen beschikbaar, omdat de categorie als zodanig (nog) niet bestaat en dus niet wordt geregistreerd. Gegeven dit verschil van mening heeft de Raad een deskundigenadvies laten uitbrengen. Bij het uitbrengen van

zijn advies van 22 september jl. baseerde de Raad zich met name op dit deskundigenoordeel van de hoogleraren prof. mr. drs. M. Haentjens en prof. mr. A.G. Castermans, die de in artikel 23a voorgestelde afbakening werkbaar achtten.

Een aanzienlijk deel van de rechters blijkt echter onverminderd van mening te zijn dat het zaakspakket, zoals in artikel 23a afgebakend, meer zaken omvat dan eerder is ingeschat en veel meer zaken omvat dan het genoemde aantal van ca. 100. De verwachting bij dit deel van de achterban is dat een grote hoeveelheid tamelijk veel voorkomende zaken – die als zodanig dus geen specialisatie behoeven – zal overgaan naar Amsterdam, als deze bepaling kracht van wet zou krijgen. Bovendien menen deze rechters dat het doel van de bepaling – exclusieve specialisatie in Amsterdam – met behulp van deze bepaling niet kan worden bereikt. Nu consumenten zich ingevolge het van toepassing verklaren van artikel 101 Rv tot een ander gerecht kunnen wenden en nu er veel zaken zijn, waarin specialistische vraagstukken van bank- en effectenrecht nauw verweven zijn met andere meer algemene kwesties van verbintenissenrecht, zullen de andere gerechten evengoed toch ook de benodigde specialisatie moeten opbouwen. Tenslotte signaleren zij dat ook de toekomstige reikwijdte van de bepaling moeilijk kan worden ingeschat, nu de financiële wereld juist bij uitstek gekenmerkt wordt door steeds weer nieuwe financiële producten, die soms grote aantallen zaken kunnen genereren, zoals bv. de kwestie Dexia.

Uiteindelijk zal het aan de rechter zijn om de reikwijdte van de bepaling – indien deze wordt ingevoerd – vast te stellen. Daarbij zal de wetsgeschiedenis een rol spelen, zeker indien uitdrukkelijk blijkt dat het de bedoeling van de wetgever is geweest de bepaling zeer restrictief toe te passen. Het is echter niet aan de Raad, maar aan de rechter om een oordeel te geven over de vraag of de huidige redactie zich voor zo'n restrictieve uitleg leent. Bij die stand van zaken komt het mij in ieder geval geraden voor deze serieuze signalen uit de achterban alsnog aan u kenbaar te maken.

Hoogachtend, mr. F.C. Bakker, Voorzitter Raad voor de rechtspraak